

dea. Pentru că nu este vorba, dacă e să analizăm poziții, de un stadiu al unuia și al altuia, ci de acest har divin, care vine puternic în om. Și poate fi dobândită și-n lume această libertate. Cred că este cea mai ușoară salvare și în același timp, și cea mai grea. Trebuie zisă rugăciunea inimii cu orice preț. Nu trebuie discutată sau difuzată în niciun fel, ci doar atât:

„Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul.” Dacă spui celorlalți că „eu am rugăciunea inimii” mai bine nu ai mai spune-o, mai bine n-ai mai avea-o deloc. Trebuie zisă tainic de tot, dar trebuie zisă. Cum? În legea ta: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul” și atât. Taci și zi. Ce să vă mai spun?

Uitați, eram stareț la Mănăstirea Cheia și veneau la mine diferite persoane care-mi cereau cuvinte de folos. Și au venit și câțiva domni, împreună cu o femeie,

destul de bine pusă la punct și m-au întrebat: „Părinte, de câte ori să zicem rugăciunea inimii pe zi?” „Dar de câte ori ați încercat?”, am întrebat eu. „De o mie de ori.”

Iar eu le-am zis: „Să o zici o dată și să nu mai termini – permanent.” Acolo unde trăiești, trăiește cu Iisus și aceea este rugăciunea ta: la bucătărie, la clasă, la catedră, în bancă, trăiește acolo pe Dumnezeu și aceea este rugăciunea ta. Pentru că-n lume au fost date exemple în cărțile noastre, Patericele, cele mai iubite de monahi și de toți creștinii. S-a dat exemplu de o serie întreagă de oameni din lume care ajunseseră la o mare libertate duhovnicească și la un mare ajutor și la o mare prețuire din partea Lui pentru viața lor civilă, cu soție, cu copii, cu averea pe care o câștigau, pentru că dădeau milostenie săracilor. Deci orice om din lume poate dobândi această libertate duhovnicească.

Sursa: journalspiritual.eu

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă 15 mai	17:30	Vecernia și Litia
Duminică 16 mai	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Fapte 6, 1-7; Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8; glas 2, vs. 4 → Duminica a 3-a după Paști (a Mironosițelor) → Sfântul Cuvios Teodor cel Sfințit → Sfinții Cuvioși Sila, Paisie și Natan, Sihăstria Putnei

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

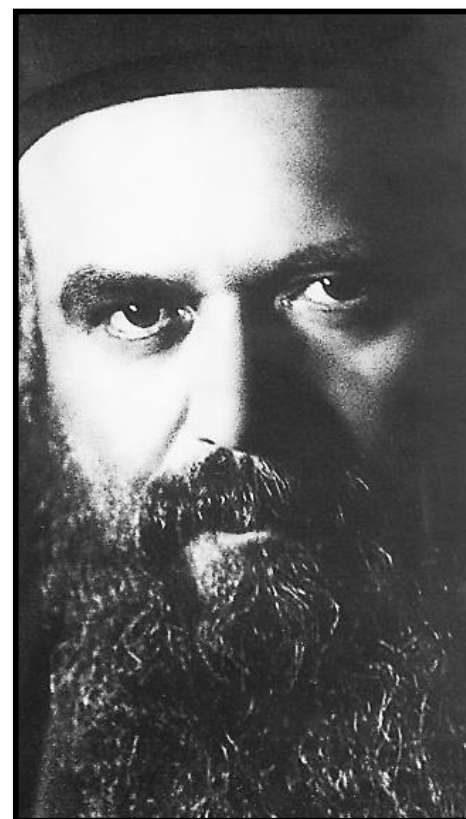
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Ziua când mă voi teme voi nădăjdui în Tine”

— Ps. 55, 3

Nr. 389 / 9 mai 2021

SFÂNTUL NICOLAE
VELIMIROVICI

1880 - 1956

BIRUINȚA ASUPRA MORTII

Biruința lui Hristos este singura biruință întru care se poate bucura întreaga lume, chiar de la începuturi până la sfârșit. Oricare altă biruință de pe pământ a deosebit și încă îi deosebește pe oameni, unii de alții. Atunci când un împărat pământesc câștigă o victorie asupra altui împărat, unul dintre ei se bucură, iar celălalt plânge. Atunci când omul iese biruitor asupra vecinului, sau sub un acoperiș este cântare, sub celălalt este plângere. Nicio izbândă de bucurie de pe pământ nu este lipsită de otrava răutății: biruitorul obișnuit, de pe pământ, se bucură atât prin râsul său, cât și prin lacrimile dușmanului său biruit. El nici nu vede cum lovește răul prin mijlocirea bucuriei.

Numai biruința lui Hristos este ca soarele care revarsă raze

strălucitoare peste toți cei care se află sub el. Numai biruința lui Hristos umple toate sufletele oamenilor cu bucurie de neînvins. Numai aceasta singură este fără de răutate sau pizmă.

Cine nu s-ar bucura într-un biruință Domnului nostru Iisus Hristos? El nu a fost biruitor pentru El, ci pentru noi. Biruința Lui nu L-a făcut pe El mai mare sau mai viu, sau mai bogat, ci pe noi ne-a făcut astfel. Biruința Lui nu este egoism, ci dragoste, nu este înșfăcare, ci dăruire. Cuceritorii pământești iau biruința asupra lor; Hristos este singurul Cuceritor care o aduce. Nici măcar un singur cuceritor pământesc, împărat sau căpetenie, nu dorește ca biruința lui să-i fie luată și dată altcuiva; numai Domnul Cel Înviat dăruiește biruința Lui cu amândouă mâinile, fiecărui dintre noi și nu este supărat, ci mai mult Se bucură atunci când noi, prin biruința Lui, ne facem biruitori - cu alte cuvinte: mai mari, mai vii și mai bogați decât am fost.

Unii se vor întreba: cum se poate spune că Domnul Cel Înviat a biruit moartea, când oamenii încă mor? Cei care vin în această lume prin pântecul mamei lor o vor părăsi prin moarte și mormânt. Aceasta este regula. Numai că, pentru noi, cei care murim într-un

Hristos, moartea nu mai este o prăpastie adâncă întunecată, ci nașterea la viață nouă și întoarcere în patria noastră. Pentru noi mormântul nu mai este un întuneric veșnic, ci poarta la care ne așteaptă îngerii minunați ai lui Dumnezeu. Pentru toți cei care sunt îndestulați de dragoste pentru Preafrumosul și Iubitorul Domn Iisus Hristos, mormântul s-a făcut doar ultima împiedicare până a ajunge înaintea feței Lui - și această împiedicare este neputincioasă, ca pânza de păianjen.

Alții se vor întreba: cum se poate spune că Domnul Cel Înviat a biruit păcatul, când oamenii încă păcătuiesc? Domnul a biruit păcatul cu adevărat. El a biruit păcatul prin zămisirea și nașterea Sa fără de păcat; apoi prin viață curată și fără de păcat de pe pământ; apoi prin suferința Sa pe Cruce, El fiind Cel Drept; și în cele din urmă El a încununat această biruință prin Învierea Sa cea slăvită. El S-a făcut leacul, leacul potrivit și de netăgăduit, împotriva păcatului. Cel care este lovit de păcat numai de Hristos poate fi tămăduit. Cel care nu dorește să cadă în păcat, numai cu ajutorul lui Hristos poate schimba această dorire în realitate. Când oamenii au descoperit vindecarea variolei, ei au spus: „Am biruit această boală!”. Ei au spus

același lucru când au descoperit vindecarea pentru amigdalită, durere de dinți, gută și alte boli asemănătoare: „Le-am biruit!”. Atunci, descoperirea vindecării unei boli înseamnă biruirea ei. Hristos este pe departe Cel mai mare Doctor din istoria omenirii, pentru că El a adus oamenilor vindecarea pentru boala care se află dincolo de toate bolile - pentru păcat, din care s-au născut toate celelalte boli și toate celelalte suferințe ale omului, atât trupești, cât și sufletești. Acest leac este El Însuși, Domnul Cel Înviat și viu. El este singurul Leac bine lucrător împotriva păcatului. Dacă oamenii, chiar și astăzi, păcătuiesc, și păcătuind ajung la pieire, aceasta nu înseamnă că Hristos nu a biruit păcatul, ci numai faptul că acei oameni nu au luat acel leac, unul și numai unul, împotriva bolii lor aducătoare de moarte; aceasta înseamnă fie că nu îl cunosc destul pe Hristos ca leac, ori, dacă îl cunosc pe Domnul, ei nu iau folos de la El, dintr-o pricină sau alta. Dar istoria arată, prin mii și mii de glasuri, că cei care folosesc acest leac pentru sufletele lor și îl iau în trupurile lor, se tămăduiesc și se fac întregi. Cunoscând slăbiciunea ființei noastre, Domnul nostru Iisus Hristos a pregătit leacul pentru cei credincioși, ca aceștia să îl ia ca

hrană și băutură sub chipul văzut al pâinii și al vinului. Aceasta a făcut Iubitorul de oameni din dragostea Lui nemăsurată pentru oameni, pur și simplu pentru a le ușura apropierea de leacul de viață dătător împotriva păcatului și a stricăciunii aduse de păcat. „*Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el*”(Ioan 6:56-57).

Sursa: resurse-ortodoxe.ro

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC

1914 - 2011

ACOLO UNDE TRĂIEȘTI, TRĂIEȘTE CU IISUS

Să-și facă educația prezenței inimii la Dumnezeu, acolo unde își desfășoară arhitectura, acolo unde face inginerie, acolo unde ară cu plugul... omul să aibă o relație cu Creatorul. „*Că există ceruri și ceruri*”(Ioan 14, 2)! Acestea știe El cui să le